

Minne 1972-06-27 / Bo Lennart Eklund 37 år

Jag var 13 år och min storasyster 15 år. Vi promenerade ca 2 km för att besöka pappa. Mamma och pappa hade skilt sig och pappa bodde temporärt hos sin bror Leif-Åke. Vi kom dit och ringde på dörren. Ingen svarade. Vi gick tillbaka hem. Lite senare samma dag fick vi reda på att pappa tagit livet av sig.

Han hade knutit fast fötterna i pedalerna på mopeden och kört rakt ut i Motala Ström. Jag har upplevt självmordet som ett stort svek.

Det var minst hans femte försök. Ett självmordsförsök är ibland ett rop på hjälp när man mår dåligt. Till slut ger man upp och gör det ordentligt. Jag var troligen bara 1-2 år när han gjorde sitt första försök. En gång hade han tagit sömntabletter. Mamma ringde och ville att jag skulle väcka honom. Jag lyckades inte väcka honom men en taxi hämtade honom och körde honom till sjukhuset.

Folk dör av sjukdomar, olyckor och krig. Hur skall ett barn förstå att ens pappa väljer att ta livet av sig?

